

گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پایدار

گردشگری روستایی و نقش آن در برنامه‌های توسعه پایدار روستایی

(مطالعه موردی : دهستان لفور، شهرستان سوادکوه)

داوود رضی - استادیار دانشگاه مازندران ، بابلسر ، Razi@umz.ac.ir

روجا غضنفرنیا - دانشجوی ارشد پژوهش علوم اجتماعی دانشگاه مازندران ، بابلسر ،

Ghazanfarnia.r@gmail.com ، ۰۹۱۱۳۱۱۴۸۶۶

آمنه مشایخ صالحانی - دانشجوی ارشد پژوهش علوم اجتماعی دانشگاه مازندران ، بابلسر ،

ameneh.mashayekh@gmail.com

چکیده :

گردشگری، یکی از رشدیافته‌ترین صنایع نیمه‌ی دوم قرن بیستم بود و اغلب از آن به‌عنوان کلیدی برای رشد اقتصادی در کشورهای توسعه‌یافته و همچنین در کشورهای در حال توسعه استفاده شده است. در این میان امروزه توسعه روستایی یکی از اهداف مهم اغلب کشورها و استفاده از ظرفیت‌های نهفته در مناطق و نواحی روستایی با هدف کمک به اعتلا و توسعه این نواحی و تسریع روند توسعه درون‌زای مناطق از ابزارهای اساسی برای تحقق توسعه پایدار مناطق روستایی به شمار می‌رود. گردشگری روستایی پایدار سبب احیای فرهنگ محلی و سنتی روستاها، امکان افزایش درآمد خانوارهای روستایی، اشتغال‌زایی و جلوگیری از مهاجرت‌های روستایی را در بستر بهبود کیفیت زندگی و توزیع متعادل خدمات و تسهیلات رفاهی در روستا، فراهم می‌کند و بهترین راهکار برای روستاها توسعه و گسترش گردشگری است. در این میان دهستان لفور یکی از دهستان‌های شهرستان سوادکوه در استان مازندران می‌باشد که دارای پتانسیل‌ها و توانمندی‌های زیادی برای گردشگری برخوردار است. توسعه گردشگری روستایی در این منطقه می‌تواند با ایجاد اشتغال و درآمد و متنوع‌سازی اقتصاد، مشارکت اجتماعی و استفاده از منابع محلی و تبدیل‌شدن آن به قطب گردشگری نقش اساسی ایفا نماید که با یک برنامه‌ریزی دقیق و مدون گردشگری روستایی می‌تواند موانع و مشکلات فراوانی را مرتفع سازد و شاخص‌های توسعه را در مناطق روستایی این دهستان تقویت کند.

واژه‌های کلیدی : روستا ، توسعه پایدار روستایی ، گردشگری پایدار روستایی، استان مازندران.